

Olof Astrup Hällqvist

Måleri på Galleri Sjögatan Sju

Olof Astrup Hällqvist är född 1957 och uppvuxen i Ramsele men bor i Nora i närheten av Örebro. Han är utbildad på Konstfack och har jobbat med design och illustration. I 50-årsåldern började han måla mer intensivt. Det ledde till en serie akrylmålningar på temat "Hågkomster". Det är tillbakablickande bilder från barndomen och uppväxten i Norrlands inland. 2013 visades de på Härnösands konsthall. Samma år deltog konstnären i utställningen "Där ingen vill bo?" på Sundsvalls museum. Utställningen behandlade glesbygdsproblematik och Hällqvists melankoliskt tillbakablickande målningar passade som hand i handsken in i konceptet. Men kanske var det själva utställningskonceptet som gav dem en ton av sorg.

Olof Astrup Hällqvists kallar sitt nästa tema "I hemmets lugna vrå". I de målningarna låter han kaniner och rävar befolka tungt inredda 1940- och 1950-talsrum med matsalsbord, finsoffor och spetsdukar. I den nu aktuella utställningen på Galleri Sjögatan Sju återfinns bilder ur "I hemmets lugna vrå" på övervåningen. Fyra kaninherrar låter sig passas upp av en räv med serveringsförkläde i *Rutvävens farmor*. Och *Den nya lampan* visar fyra kaniner som tittar upp i taket på en lampa. Det finns någonting skevt i bilden, den liksom gungar till. I *Återkomst* kommer en kaninman med portfölj in i ett rum där gardinerna har rasat ner och en nalle ligger slängd på golvet. Här är det trasigt och stökigt.

När konstnären sätter in mjukisdjur i stället för människor i bilderna ger det upphov till lustiga distanseringseffekter. Är det så där vi betar oss, är det så där vi tar oss ut, vi människor? Bilderna bjuder in till glada fniss och igenkännande leenden.

En trappa ner hänger bilderna ur serien "Hågkomster". Olof Astrup Hällqvist målar sina minnesbilder från uppväxten i Ramsele. Målningen *Vårflodsveckor* visar två pojkar som åker i en båt i en översvämmad björkskog. På 1960-talet när konstnären växte upp fanns det fortfarande vårfloder. I dag är de norrländska älvarna så hårt reglerade att de årliga översvämningarna i stort sett har upphört. Och vilka skulle i dessa dagar låta sina tioåringar leka i en båt på en översvämmad älv? Men vi som växte upp då i den norrländska landsbygden vet att det var så, älvarna svämmade över och barnen hade friheten att leka i stort sett var de ville.

Tidigare när jag såg Astrup Hällqvists måleri på temat "Hågkomster" i utställningen "Där ingen vill bo?" på Sundsvalls museum kände jag en sorg, som om han skildrade någonting förlorat; ödeläggelsen av Norrland. Nu känns det mer som att han vidarebefordrar en gåva; minnen från en fri och vild uppväxt. Tydligast blir det i *Efter far*, en diptyk där den ena bilden visar en pojke och en hund i färd med att klafsa och skvätta i lera. Diptykens andra bild visar en sliten nätbrynja.

Verksförteckningen anger inga årtal för målningarna, men på [konstnärens hemsida](#) dateras "Hågkomster" från 2009 och framåt. "I hemmets lugna vrå" är daterad från 2014 och framåt.

Olof Astrup Hällqvist är representerad på årets vårsalong på Liljevalchs med en skulptur. Den föreställer tre kaniner som bär en upp- och nervänd båt över sina huvuden så att de inte ser vart de går.

VOLYM

Text och foto: Karin Kämsby

Volym 2018-02-24